

La cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona porta al Palau la seva barreja de jazz i música tradicional

La cobla es fusiona

CARLOS ARNAL
Barcelona

La cobla, un dels principals símbols del folklore català, s'aparta de la seva imatge més tradicional i s'adapta al segle XXI amb Coblà 2.0, un espectacle familiar, escenicomusical, que ha visitat escoles tota aquesta setmana i del qual podran gaudir tots els públics demà al migdia al Palau de la Música.

Dirigit pel dramaturg Jordi Oriol i interpretat per la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona, Coblà 2.0 fa un recorregut inusual per la història de la cobla i les seves possibilitats musicals en un concert en què als onze components habituals de la formació s'hi sumen dos intrusos –un pianista i un bateria–, que s'encarregaran de preparar el concert amb uns tocs de jazz, funky, hip-hop i fins i tot ska, amb la intenció d'adaptar el seu so als nostres temps i eliminar els prejudicis que hi giren al voltant, tal com explica la responsable del servei educatiu del Palau, Gemma Canadell: “La societat tendeix a caure en tòpics quan pensa en la cobla. La gent creu que és una cosa exclusiva de gent gran. El nostre objectiu és eliminar aquesta idea”. Entusiasmats va sortir el públic infantil que va anar dijous passat a una sessió escolar d'aquest xou al Palau. Fins i tot es diria que van tenir gust de poc. “És important que surtin d'aquí amb més ganes de cobla”, al·lega Canadell.

A més de temes clàssics com *Els tres tambors* de Serra, *Sol ixent* d'Eduard Toldrà i cançons populars (*El gegant del pi*, *Plou i fa sol...*), Coblà 2.0 també adapta cançons com el *Bon dia* d'Els Pets i peces d'alguns dels compositors més reconeguts de l'actualitat: Joan Albert Amargós (*Variants de color*), Albert Guinovart (la se-

MANÉ ESPINOSA

L'espectacle ha visitat escoles aquesta setmana i demà es podrà veure al Palau de la Música

va *Rapsòdia de la Patum* es converteix en el leitmotiv de l'espectacle) o Pagès (*Variacions grotesques*).

Fruit d'aquest afany de renova-

A més de clàssics com 'Sol ixent', 'El gegant del pi' o 'Plou i fa sol', Coblà 2.0 adapta Els Pets

ció, el compositor i tiple Marc Timón fa un altre pas de rosca al gènere amb *La Santa Esfunkina*, una versió actualitzada en clau funky jazz de *La Santa Espina*. “A Catalunya sembla que certs sím-

bols siguin sagrats. És com si estigués prohibit revisar-los quan és una cosa d'allò més normal –diu Timón–. A més, encara que la gent no s'ho cregui, el jazz i la cobla casen a la perfecció”.

L'esperit innovador i pedagògic del projecte Coblà 2.0 té també com a objectiu divertir els espectadors no només mitjançant la música, sinó també a través de la complicitat entre els músics –que també exerceixen d'actors– i el públic, sense oblidar-se de les noves tecnologies, que hi tenen un paper fonamental: la música es complementa amb un *mapping* que es projecta sobre l'orgue de la sala de concerts.

Pel dramaturg Jordi Oriol, encarregat de la direcció escènica de l'obra, el projecte ha suposat

tot un repte: “Estic acostumat a treballar a partir d'una sala fosca. El Palau de la Música és el contrari... A més, el concert és al migdia, amb la llum incidint de ple sobre l'edifici. A això hi cal afegir l'espectacular arquitectura, capaç de distreure el públic, més encara tractant-se de nens majoritàriament. Les projeccions i la interacció amb el públic són una de les claus per mantenir l'interès”.

Sobre el factor de risc de la proposta, Canadell es mostra satisfeta pel fet de contribuir a oferir una imatge de catalanitat “oberta” que d'aquesta manera permeti descobrir la cobla a aquells que no la coneixen i que els més experimentats la gaudeixin des d'una altra perspectiva.●